«Müslüman bir kimse, namaz ve zikir için mescidi vatan edindiği (çokça gitmeyi alışkanlık haline getirdiği) zaman Allah'ın onun bu halinden duyduğu sevinç, tıpkı gurbette bir kimsesi olan kimselerin onun yanlarına dönmesiyle (kavuşmaktan) duydukları sevinç gibidir.»

Ebu Hureyre -radıyallahu anh- anlatıyor: Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- buyurdular ki: «Müslüman bir kimse, namaz ve zikir için mescidi vatan edindiği (çokça gitmeyi alışkanlık haline getirdiği) zaman Allah'ın onun bu halinden duyduğu sevinç, tıpkı gurbette bir kimsesi olan kimselerin onun yanlarına dönmesiyle (kavuşmaktan) duydukları sevinç gibidir.»

[Hasen Hadis] [İbn Mâce rivayet etmiştir - Ahmed rivayet etmiştir]

Müslüman bir kimse, namaz ve zikir için mescide gelmeye devam ettiği müddetçe (çokça gitmeyi alışkanlık haline getirdiği) zaman Allah Teâlâ onun bu halinden sevinç duyar ve mutlu olur, tıpkı gurbette bir kimsesi olan kimselerin onun yanlarına dönmesiyle (kavuşmaktan) duydukları sevinç gibidir. Sevinç sıfatının rahmet, şefkat/acıma ya da başka bir manaya geldiğini söyleyerek te'vil etmek caiz değildir. Bilakis, tahrif, ta'til, tekyif, temsil yapmadan bu sıfatın ispatı farzdır/gerekir. Bunu bilmekle beraber el-beşbeşetü yani (sevinç) rahmetin ve şefkatin gerekliliğindendir. En doğrusunu Allah bilir.

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/6336